

Edini slovenski dnevnik
- v Zedinjenih državah :-
Velja za vse leto... \$3.00
- Ima 10.000 naročnikov :-

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily
- in the United States :-
Issued every day except
- Sundays and Holidays :-

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 26. — ŠTEV. 26.

NEW YORK, SATURDAY, JANUARY 31, 1914. — SOBOTA, 31. JANUARJA, 1914.

VOLUME XXII. — LETNIK XXII.

Zopet katastrofa na morju. Parnik "Monroe" se je potopil.

41 OSEB JE IZGUBILO ŽIVLJENJE. REŠILI SO JIH PRIME-
ROMA VELIKO. NESREČO JE POVZROČILA SILNO GOSTA
MEGLA. ZVEZNA VLADA JE ŽE UVEDLA PREISKAVO. —
OFICIJSKA IZJAVA. ŽENE IN OTROCI PRVI. PREPREČENA
PANIKA.

V bližini obali države Virginia je zadel parnik "Merchants and Miners" črte "Nantucket" v parnik "Monroe", ki je last Old Dominion črte. Kolizijo je povzročila silno gosta meglja. "Monroe" se je po preteku desetih minut potopil in žalil vred 41 oseb. "Nantucket" je takoj napravljen na mesto nesreči žarkomet in je s pomočjo rešilnih čolnov rešil 86 oseb, med njimi tudi kapitana Johnsona.

"Nantucket" je dosegel včeraj ob pol drugi uri popoldan v spremstvu parnika "Hamilton" v norfolkskem pristanišču. Častniki so vsi rešeni. Johnson je postal parobrodni družbi natančno poročilo o nesreči, nakar je zvezna vlada uvedla preiskavo.

"Nantucket" je dosegel včeraj ob pol drugi uri popoldan v spremstvu parnika "Hamilton" v norfolkskem pristanišču. Častniki so vsi rešeni. Johnson je postal parobrodni družbi natančno poročilo o nesreči, nakar je zvezna vlada uvedla preiskavo.

Edward E. Palen, pomočni manger Old Dominion Steamship Company, je izdal včeraj sledenje:

"Monroe" je zapustil ob 7:40 uri včeraj Norfolk in odprl proti New Yorku. Ker je vladala silno gosta meglja, je oddal vsako minuto s pomočjo avtomatične ravnice. Medpotoma je srečal dva parnika. Blizu Kap Charlesa je kapitan zaslišal rog parnika "Nantucket". "Monroe" je obstal, oddal dva signala, na katerih "Nantucket" odvrnil. Po nadaljnjih dveh signalih se je pripeljal kolikor hitro mogoče zopet redne razmere. Uvedena bo regularna železniška služba med Juarazom, Chihuahuo in drugimi mestoma.

V par dneh bodo zopet pričele obravljati velike topilnice v Chi-

huahuu, iz katerih dobiva zvezna vlada mnogo davkov in eksportnih pristojbin.

San Diego, Cal., 30. jan. — Dva Amerikanca, med njima enega časnikarskega poročevalca, je odstreljen v sredo straža zveznih mehiških vojakov ter se je batiti, da bi bila zmogljiva presojati to predloga po višjega stališča.

Washington, D. C., 30. jan. — Rekel je nadalje, da bi moral danes neznanec ukradli blizu Rostova na Donu milijon rublov.

Pariz, Francija, 30. januarja. — Tu kajšnja policija z vso vmeno pozivajo po krasni ruski plesalki Moščenski, ki je neznanokam izginila.

Duncan McDonald, premogar iz Illinois, je bil prvi govornik,

ki je odgovoril na včerinsko izvajanje Gompersa. Rekel je med drugim:

"Veseli me, da je Mr. Gompers tu, ker mi je vsele te močno govoriti o neki posebni zadeli.

Rekel sem, da stoji na čelu A. F. of Labor "Snopsarij" in to hočemo dokazati. Pri konvenciji v Seattle sem imel sobo poleg ones, kjer se je sestajal resolucijski komitej. Prvo noč nisem mogel spati radi nemira, ki je prihajal iz te sobe. Ker niso ponagale nobene pritožbe, sem šel k sobi ter potrkal na vrata."

Pri konvenciji je bilo nadaljevanje, da bi moral danes neznanec ukradli blizu Rostova na Donu milijon rublov.

Pariz, Francija, 30. januarja. — Tu kajšnja policija z vso vmeno pozivajo po krasni ruski plesalki Moščenski, ki je neznanokam izginila.

Duncan McDonald, premogar iz Illinois, je bil prvi govornik,

ki je odgovoril na včerinsko izvajanje Gompersa. Rekel je med drugim:

"Veseli me, da je Mr. Gompers tu, ker mi je vsele te močno govoriti o neki posebni zadeli.

Rekel sem, da stoji na čelu A. F. of Labor "Snopsarij" in to hočemo dokazati. Pri konvenciji v Seattle sem imel sobo poleg ones, kjer se je sestajal resolucijski komitej. Prvo noč nisem mogel spati radi nemira, ki je prihajal iz te sobe. Ker niso ponagale nobene pritožbe, sem šel k sobi ter potrkal na vrata."

Pri konvenciji je bilo nadaljevanje, da bi moral danes neznanec ukradli blizu Rostova na Donu milijon rublov.

Pariz, Francija, 30. januarja. — Tu kajšnja policija z vso vmeno pozivajo po krasni ruski plesalki Moščenski, ki je neznanokam izginila.

Duncan McDonald, premogar iz Illinois, je bil prvi govornik,

ki je odgovoril na včerinsko izvajanje Gompersa. Rekel je med drugim:

"Veseli me, da je Mr. Gompers tu, ker mi je vsele te močno govoriti o neki posebni zadeli.

Rekel sem, da stoji na čelu A. F. of Labor "Snopsarij" in to hočemo dokazati. Pri konvenciji v Seattle sem imel sobo poleg ones, kjer se je sestajal resolucijski komitej. Prvo noč nisem mogel spati radi nemira, ki je prihajal iz te sobe. Ker niso ponagale nobene pritožbe, sem šel k sobi ter potrkal na vrata."

Pri konvenciji je bilo nadaljevanje, da bi moral danes neznanec ukradli blizu Rostova na Donu milijon rublov.

Pariz, Francija, 30. januarja. — Tu kajšnja policija z vso vmeno pozivajo po krasni ruski plesalki Moščenski, ki je neznanokam izginila.

Duncan McDonald, premogar iz Illinois, je bil prvi govornik,

ki je odgovoril na včerinsko izvajanje Gompersa. Rekel je med drugim:

"Veseli me, da je Mr. Gompers tu, ker mi je vsele te močno govoriti o neki posebni zadeli.

Rekel sem, da stoji na čelu A. F. of Labor "Snopsarij" in to hočemo dokazati. Pri konvenciji v Seattle sem imel sobo poleg ones, kjer se je sestajal resolucijski komitej. Prvo noč nisem mogel spati radi nemira, ki je prihajal iz te sobe. Ker niso ponagale nobene pritožbe, sem šel k sobi ter potrkal na vrata."

Pri konvenciji je bilo nadaljevanje, da bi moral danes neznanec ukradli blizu Rostova na Donu milijon rublov.

Pariz, Francija, 30. januarja. — Tu kajšnja policija z vso vmeno pozivajo po krasni ruski plesalki Moščenski, ki je neznanokam izginila.

Duncan McDonald, premogar iz Illinois, je bil prvi govornik,

ki je odgovoril na včerinsko izvajanje Gompersa. Rekel je med drugim:

"Veseli me, da je Mr. Gompers tu, ker mi je vsele te močno govoriti o neki posebni zadeli.

Rekel sem, da stoji na čelu A. F. of Labor "Snopsarij" in to hočemo dokazati. Pri konvenciji v Seattle sem imel sobo poleg ones, kjer se je sestajal resolucijski komitej. Prvo noč nisem mogel spati radi nemira, ki je prihajal iz te sobe. Ker niso ponagale nobene pritožbe, sem šel k sobi ter potrkal na vrata."

Pri konvenciji je bilo nadaljevanje, da bi moral danes neznanec ukradli blizu Rostova na Donu milijon rublov.

Pariz, Francija, 30. januarja. — Tu kajšnja policija z vso vmeno pozivajo po krasni ruski plesalki Moščenski, ki je neznanokam izginila.

Duncan McDonald, premogar iz Illinois, je bil prvi govornik,

ki je odgovoril na včerinsko izvajanje Gompersa. Rekel je med drugim:

"Veseli me, da je Mr. Gompers tu, ker mi je vsele te močno govoriti o neki posebni zadeli.

Rekel sem, da stoji na čelu A. F. of Labor "Snopsarij" in to hočemo dokazati. Pri konvenciji v Seattle sem imel sobo poleg ones, kjer se je sestajal resolucijski komitej. Prvo noč nisem mogel spati radi nemira, ki je prihajal iz te sobe. Ker niso ponagale nobene pritožbe, sem šel k sobi ter potrkal na vrata."

Pri konvenciji je bilo nadaljevanje, da bi moral danes neznanec ukradli blizu Rostova na Donu milijon rublov.

Pariz, Francija, 30. januarja. — Tu kajšnja policija z vso vmeno pozivajo po krasni ruski plesalki Moščenski, ki je neznanokam izginila.

Duncan McDonald, premogar iz Illinois, je bil prvi govornik,

ki je odgovoril na včerinsko izvajanje Gompersa. Rekel je med drugim:

"Veseli me, da je Mr. Gompers tu, ker mi je vsele te močno govoriti o neki posebni zadeli.

Rekel sem, da stoji na čelu A. F. of Labor "Snopsarij" in to hočemo dokazati. Pri konvenciji v Seattle sem imel sobo poleg ones, kjer se je sestajal resolucijski komitej. Prvo noč nisem mogel spati radi nemira, ki je prihajal iz te sobe. Ker niso ponagale nobene pritožbe, sem šel k sobi ter potrkal na vrata."

Pri konvenciji je bilo nadaljevanje, da bi moral danes neznanec ukradli blizu Rostova na Donu milijon rublov.

Pariz, Francija, 30. januarja. — Tu kajšnja policija z vso vmeno pozivajo po krasni ruski plesalki Moščenski, ki je neznanokam izginila.

Duncan McDonald, premogar iz Illinois, je bil prvi govornik,

ki je odgovoril na včerinsko izvajanje Gompersa. Rekel je med drugim:

"Veseli me, da je Mr. Gompers tu, ker mi je vsele te močno govoriti o neki posebni zadeli.

Rekel sem, da stoji na čelu A. F. of Labor "Snopsarij" in to hočemo dokazati. Pri konvenciji v Seattle sem imel sobo poleg ones, kjer se je sestajal resolucijski komitej. Prvo noč nisem mogel spati radi nemira, ki je prihajal iz te sobe. Ker niso ponagale nobene pritožbe, sem šel k sobi ter potrkal na vrata."

Pri konvenciji je bilo nadaljevanje, da bi moral danes neznanec ukradli blizu Rostova na Donu milijon rublov.

Pariz, Francija, 30. januarja. — Tu kajšnja policija z vso vmeno pozivajo po krasni ruski plesalki Moščenski, ki je neznanokam izginila.

Duncan McDonald, premogar iz Illinois, je bil prvi govornik,

ki je odgovoril na včerinsko izvajanje Gompersa. Rekel je med drugim:

"Veseli me, da je Mr. Gompers tu, ker mi je vsele te močno govoriti o neki posebni zadeli.

Rekel sem, da stoji na čelu A. F. of Labor "Snopsarij" in to hočemo dokazati. Pri konvenciji v Seattle sem imel sobo poleg ones, kjer se je sestajal resolucijski komitej. Prvo noč nisem mogel spati radi nemira, ki je prihajal iz te sobe. Ker niso ponagale nobene pritožbe, sem šel k sobi ter potrkal na vrata."

Pri konvenciji je bilo nadaljevanje, da bi moral danes neznanec ukradli blizu Rostova na Donu milijon rublov.

Pariz, Francija, 30. januarja. — Tu kajšnja policija z vso vmeno pozivajo po krasni ruski plesalki Moščenski, ki je neznanokam izginila.

Duncan McDonald, premogar iz Illinois, je bil prvi govornik,

ki je odgovoril na včerinsko izvajanje Gompersa. Rekel je med drugim:

"Veseli me, da je Mr. Gompers tu, ker mi je vsele te močno govoriti o neki posebni zadeli.

Rekel sem, da stoji na čelu A. F. of Labor "Snopsarij" in to hočemo dokazati. Pri konvenciji v Seattle sem imel sobo poleg ones, kjer se je sestajal resolucijski komitej. Prvo noč nisem mogel spati radi nemira, ki je prihajal iz te sobe. Ker niso ponagale nobene pritožbe, sem šel k sobi ter potrkal na vrata."

Pri konvenciji je bilo nadaljevanje, da bi moral danes neznanec ukradli blizu Rostova na Donu milijon rublov.

Pariz, Francija, 30. januarja. — Tu kajšnja policija z vso vmeno pozivajo po krasni ruski plesalki Moščenski, ki je neznanokam izginila.

Duncan McDonald, premogar iz Illinois, je bil prvi govornik,

ki je odgovoril na včerinsko izvajanje Gompersa. Rekel je med drugim:

"Veseli me, da je Mr. Gompers tu, ker mi je vsele te močno govoriti o neki posebni zadeli.

Rekel sem, da stoji na čelu A. F. of Labor "Snopsarij" in to hočemo dokazati. Pri konvenciji v Seattle sem imel sobo poleg ones, kjer se je sestajal resolucijski komitej. Prvo noč nisem mogel spati radi nemira, ki je prihajal iz te sobe. Ker niso ponagale nobene pritožbe, sem šel k sobi ter potrkal na vrata."

Pri konvenciji je bilo nadaljevanje, da bi moral danes neznanec ukradli blizu Rostova na Donu milijon rublov.

Pariz, Francija, 30. januarja. — Tu kajšnja policija z vso vmeno pozivajo po krasni ruski plesalki Moščenski, ki je neznanokam izginila.

Duncan McDonald, premogar iz Illinois, je bil prvi govornik,

ki je odgovoril na včerinsko izvajanje Gompersa. Rekel je med drugim:

"Veseli me, da je Mr. Gompers tu, ker mi je vsele te močno govoriti o neki posebni zadeli.

Rekel sem, da stoji na čelu A. F. of Labor "Snopsarij" in to hočemo dokazati. Pri konvenciji v Seattle sem imel sobo poleg ones, kjer se je sestajal resolucijski komitej. Prvo noč nisem mogel spati radi nemira, ki je prihajal iz te sobe. Ker niso ponagale nobene pritožbe, sem šel k sobi ter potrkal na vrata."

Pri konvenciji je bilo nadaljevanje, da bi moral danes neznanec ukradli blizu Rostova na Donu milijon rublov.

Pariz, Francija, 30. januarja. — Tu kajšnja policija

GLAS NARODA

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the

Slovenic Publishing Co.
(corporation)FRANK SAKSER, President.
JANKO PLEŠKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.Za celo leta velja list za Ameriko in
Canadijo \$3.00
" " poletia 1.50
" " leta za mesto New York 4.00
" " pod leta za mesto New York 2.00
" " Evropsko za vse leta 4.50
" " " " poletia 2.50
" " " " ceterita 1.70"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvennejši nedelji in praznikov.**GLAS NARODA**
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopisni brez podpisa in osebnosti se ne
pričenjujejo.Denar naj se blagovno pošiljati po —
Money Order.Pri spremembi kraja naročnikov pro-
sim, da se nam tudi prejmejo
nove naslovne, da hitreje
najdimo naslovnika.Dopisni in pošiljatveni nareditev
naslov:**GLAS NARODA**
82 Cortlandt St., New York City.
Telefon 4687 Cortlandt.

Znamenje časa.

V spominu vseh čitateljev je gotovo še, kako pozornost je vzbudilo dozdevno sredstvo dr. Friedmanna proti jetiki. Isto doživljamo sedaj z radijem. Ta novorazkrita, se vedno tako skrivnostna sruha ima baje vsled svojega izzarevanja lastnost, da odravni usodno bolezni — raka. Dokazano to še ni. Dočim se potroča od ene strani o tem kot o govoru dejstvu, se od druge strani živalno zanika uprešnost tega zdravila. Sodobno bo mogoče podati šele po mnogostranskih eksperimentih s to svojo. Kljub temu pa obstaja možnost in s tem bi našlo človeštvo sredstvo, da zdravi strašno bolezni, ki je kljubovala dosedaj vsaki zdravilni metod. Celo tam, kjer je bila operacija mogoča, se je navadno bolezni povrnila čez nekaj časa. Zdravilno sredstvo bi bilo torej neprečinkive vrednosti, posebno ker je bolezni bolj razširjena kot pa se splošno domneva. Nič manj kot 75,000 ljudi postane vsako leto šrtev te zavratne bolezni.

Ker ga je izvanredno težko pridobivati, je radij zelo draga snov, koje vrednost daleč presega ono zlata. Sedanja cena znaša \$120,000 pro gram. Te visoke cene pa ni pripisovati težkočam pridobivanja, temveč temu, da se je dosedaj le na nekaterih mestih našlo rudo, vsebujočo radij. Radijega je tudi umetno, da so zemljišča, kjer se nahajajo take rude, izvanredno dragocena ter da so se kapitalisti takoj vrgli na ta predmet, ki obeta toliko boga stva.

Zadržene države se nahajajo v srečem položaju, da imajo v državah Colorado in Utah zemlje, ki vsebuje radijsko rudo. In takoj se je oživotorivila družba kapitalistov, Standard Chemical Company v Pittsburghu, ki se je polastila dela te zemlje. Ona je sedaj edina radijska družba v Združenih državah. To novo industrijsko polje obvladuje družba tako, da so ji došle iz Evrope ponudbe, glasom kajih bi se sedanjeno ceno zvišalo za 50 odstotkov, ako bi bila družba v stanek določenega časa dobaviti radij, katerega se potrebuje v znanstvene in medicinske svrhe.

Družba v Pittsburghu je bila torej na najboljšem potu, da ustvari neopăzeno monopol, ki je obeta ogromne dobitke. Vendra pa je videti, da se ji namerava prekrizati račun. Zvezna vlada hoče ustanoviti predloga, glasom kajih se daje predsedniku pravico, da izključi od prodaje vso javno, radij vsebujočo zemljo, da vzemne produkcije radija v lastno oskrbo ter da radij na razpolago v zdravilne svrhe za lastno ceno.

Tako ostro bi se ne poseglo v privatno produkcijo, ako bi se radija ne reklamiralo kot zdravilno sredstvo. V tem slučaju se gre torej za javni interes, kateremu se morajo umakniti vsi drugi obziri. Vsekakor pa kaže ta

korak, kaka izpremembra se je zvršila v javnem mnenju tudi v javnem mnenju tudi v tem ameriškim kapitalističnem paradižu. Dočim bi si preje nobena vlada ne upala poseči na tak način v privatno interesno sfero, najde sedaj načrt odobrenje skoro vseh meščanskih listov in nobenega dvoma ni, da bo kongres tudi sprejeti to predlogo.

Ako bo radij izpolnil vsa lepa pričakovanja, katera se stavlja, je še veliko vprašanje. Nam gre za to, da pokazemo, kako se vedno bolj stavi interes splošnosti nad interes posameznikov. To je odločno korak k izpolnitvi. Vzemimo le pred kratkim dano dovoljenje senata za gradnjo državnih zelenjiev v Alaski. To ozemlje se je sprva smatralo kot malovredno, a se je pozneje izkazalo kot zelo bogato na premogu in rudah. Tajuik Lane ceni ozemlje v Alaski, katero se da uporabiti v poljedelske svrhe, na 50 milijonov akrov. In ta dežela bila skoro postal plen Guggenheim-Morganove koalicije, ke je delala na to, da bi se ji po starimetodi podarilo deželo "v svrhu razvoja".

Za kapitaliste tako slavni časi so očvidno minuli!

Dopisi.

Brooklyn, N. J. — Pred nedavno sem čital v "G. N." neki dopis, nanašajoč se na tukajšnje društveno življenje, društvene veselje itd. Prečital sem ga pa zorno in moram priznati, da se polnoma strinjam s pisem dotičnih vrst. Res je, da imamo za našo naselbino premnogo društev, ter odkrito rečem, da ta mnogobrojna društva nikakor ne kažejo splošen napredek tukajšnje naselbine, pač pa našo zelo slabost, namreč nesporazumeljenje in kolikortoliko tudi strankarstvo. Mogoče mi bo kateri oporekal, kot sem že marsikaterikrat skrbel, namreč, da se ne more zahtevati, naj bi hodili rojaki iz Brooklynu v New York ali pa obratno k držvenemu sejmu, ker je predaleč ali kaj sličnega. Iz tega bi bilo sklepali, da je edini vzrok za toliko društven le-ta, ker loči Brooklyn in Manhattan reka, oziroma mostovi. Da pa tudi vzrok ni merodajan, je dokaz, da so Brooklyncani pri newyorskih društvih, obratno pa Newyorean pri brooklynkih. Vzrok je edini, kjer je bila operacija mogoča, se je navadno bolezni povrnila čez nekaj časa. Zdravilno sredstvo bi bilo torej neprečinkive vrednosti, posebno ker je bolezni bolj razširjena kot pa se splošno domneva. Nič manj kot 75,000 ljudi postane vsako leto šrtev te zavratne bolezni.

Indianapolis, Ind. — Na tukajšnjo konvencijo U. M. W. of A. je prislo kakih 16,000 delegatov, ki zastopajo 400,500 delavcev. Med delegati sem jaz edini Slovenec. Sprejetih je bilo več koristnih rezolucij, med njimi tudi ona, ki zahteva, da bi bili vsi premogorovi pod državno kontrolo, da bi države potrdile odškodninsko-penzijski zakon in da naj kongres prešel delavske razmere v južni Coloradu in Michiganu. Predsednik W. F. of M. je v krasnem govoru orisal žalosten položaj delavstva v Calumetu. Štrajkarji, vstrajajte, ker je že bližu pomoč, in zmaga vam bo zagotovljena!

Gledate plačilne levtice ne morem še nič poročati, ker tozadiven odbor ni še sam na čistem. Kot se mi zdi, bomo zahtevali splošno povišanje plač za deset odstotkov. Odbor za plačilno levtico bo odšel na zborovanje v Philadelphia, kjer se bo posvetoval s premogarskimi baroni. — Vsem tukajšnjim rojakom se najprisrečnejše zahvaljujem, ker so mi šli za časna tukajšnjega bivanja vedno in, roko. Lep pozdrav vsem čitateljem. — J. S.

Runnell, Mich. — Tukaj lahko delamo vsaki dan, samo če nam vreme dopusti. Sedaj je huda zima, severni vetrovi gospodarijo, da je strah. Zasluzek je bolj slab, posebno ker so nam znižali plačo za 20 centov pri kafetri. Prej smo imeli \$1.20, sedaj pa samo \$1.00. Kolikor klapfer, toliko dolarjev. To so gotovo napravili bossi zategadelj, da bi se ubogi delave ne motili pri računih. Slovencev nas je tukaj kakih 30 in približno ravnotoliko Hrvatov. Sem ne svetujem nikomur hoditi, ker je poseben užitek, če se mora dan na dan laziti po njem. Pozdrav vsem naročnikom! — Jožef Hribar.

LISTNICA UPRAVNOSTVA.

F. P. Aurora, Minn. Bossi so malokrat prijatelji z delavcem, to je res. Kako brije omenjeni brivec in kako si preganajo barendarji dolgači z mačkami, bi menda nobenega rojaka ne zanimalo. Sporočite nam rajič kaj o tem, zadonu naj iz vseh gledi le en glas: **Vsi smo za "Slovenski dom"** in podpirali bodemo to na-

Poziv vlagateljem "Glavne posojilnice" v Ljubljani.

Ker smo mnenja, da vam žalostni položaj "Glavne posojilnice" ni dočela znan, vam v nasprotnem podajamo nekaj pojasnil.

Člani, kateri so poloma tega zavoda popolnoma nedolžni, podljudi, da plačajo upnikom 30 odstotkov njih likvidnih terjatev do 1. julija 1914 pod pogojem, da se isti odpovedo paralelni eksekuciji, nasproti članom, ostane jim pa vsa pravica nasproti konkursu in masi.

Dr. Josip C. Oblak, kot upravitelj konkurzne mase, je izplačal tekom meseca novembra 1913 na račun glavnice 10 odstotkov, upanje je, da bodo prejeli vlagatelji.

Podpisani odbor se obvezuje imenom zadružnikov plačati do 1. julija 1914 pod zgoraj navedenim pogoju na vlogo 30 odstotkov iz denarjev, ki jih bo prejet od članov, ki so podpisali tozadivne izjave. Dogovorno z zadružniki si bo pa moral likvidacijski odbor zasigurni premoženje teh in lahko se zgodi, da ne bode ono, dasi malo število vlagateljev, ki po svoji neprivednostni noči pristopiti k poravnavi, dobiti nit teh pomojenih 30 odstotkov. Poschito bodo prizadeti zadružniki manjši vlog, ker se jih ne bo izplačalo preganjati nedolžne člane. Od članov, kateri imajo kaj premoženje, ne bodo dobili ničesar, ker bodo ti že zatruljeni od podpisanega odbora v korist onim upnikom, ki bodo pristopili poravnavi.

1794. Kobo Janez. 2045 Ambrožič Matija. 2441 Barbč Frane. 2612 Rački Math. 2757 Maček Ivana. 2838 Repovž Anton. 2853 Stubar John. 2986 Spenko Frank. 3007 Skopek Josip. 3030 Želzel Josip. 3192 Kalan Frank. 3286 Žele Frank. 3747 Čudvat John. 3755 Resman Peter. 3774 Pisanci Alois. 3959 Grebene Josip. 1912 Lomšek Matevž. 2254 Bokal Frank. 2390 " " 3234 " " 3714 " " 3897 " " 2404 Mesec John. 3138 Kovačič Anton. 4167 Vilhar Franc. 2561 Vritz Ernestina. 1455 Goršč Franc. 1708 " " 3535 " " 3536 " " Likvidacijski odbor "Gl. Pos." v Ljubljani.

Tozadivne formularje za izjavo je dobiti pri likvidacijskem odboru "Glavne posojilnice" v Ljubljani. Na željo pa jih preskrbi tudi naša tvrdka ter jih pošlje dočinkom v podpis.

Frank Sakser,
82 Cortlandt St., New York City.

Razne zadimivosti.

Pretkan lopov.

Robert Cirner, veleposetenik v Tekne na Ogrskem, je dobil pismo od nekega svojega prijatelja, ki mu se ne je žanjejo, a jih Oče ne beski vseeno preživi. To se pravi: če bosta naša še več ljudi moje vrste, ki jima bodo posodili denar, da ga jih bosta pozabilna vrni. Varujte se torej tükov Jana neza Knifca in Vinka Oblaka!

Pozor pred njima!

Stefan Dremptič.

Dostavek: Obenem se spominjam dveh tičkov brez perja, o katerih pravi sveto pismo, da ne sejejo in ne žanjejo, a jih Oče ne beski vseeno preživi. To se pravi: če bosta naša še več ljudi moje vrste, ki jima bodo posodili denar, da ga jih bosta pozabilna vrni. Varujte se torej tükov Jana neza Knifca in Vinka Oblaka!

Pozor pred njima!

sica, ki je od ministerstva za javna dela pooblaščen izvršiti nekaj razlastitev, ki so potrebne za novo brzozno progno Rim-Napulj. Oblasti so še ministerialnemu pooblaščenu v vsem na roko, ko je razpravljal z zemljiškimi posestniki. Le-tem je inženir natihoma obljubil ugodne pogodbe, ako mu dajo kaj "na roko". To so ljudje radi storili in mož je dobil kakih 200,000 lir "podkupnine"; nato je izginil. Opeharjeni posestniki si bodo pa v bodoči ministerialni pooblaščenje malo bolje ogledali.

Umor in rop.

V vasi Krznowloga v Galiciji je neznanec, ki je prišel spat, počni napadel celo družino bogata, kmata Wiguna in ustreli goljupu, ženo ter obe hčeri, nato je hišo oropal.

Oporoka čudaka.

Iz Budimpešte poročajo: V Stolnem Belgradu je uaril pred kratkim vpkjeni sodnik Karel Gergely. Umrl, ki so ga splošno smatrali za čudaka, je zapustil 200,000 krov v dobrodelne namene. V oporoki je naročil, naj pri njegovem pogrebu igra 40 egiptovskih godb veseli pesmi, nadalje naj se na dan njegovega pogreba izplača njegovim soigralecem pri trku 3 krone, da bodo mogli plačati svoj dolg od igranja.

Podpisani odbor se obvezuje imenom zadružnikov plačati do 1. julija 1914 pod zgoraj navedenim pogoju na vlogo 30 odstotkov iz denarjev, ki jih bo prejet od članov, ki so podpisali tozadivne izjave. Dogovorno z zadružniki si bo pa moral likvidacijski odbor zasigurni premoženje teh in lahko se zgodi, da ne bode ono, dasi malo število vlagateljev, ki po svoji neprivednostni noči pristopiti k poravnavi, dobiti nit teh pomojenih 30 odstotkov. Poschito bodo prizadeti zadružniki manjši vlog, ker se jih ne bo izplačalo preganjati nedolžne člane. Od članov, kateri imajo kaj premoženje, ne bodo dobili ničesar, ker bodo ti že zatruljeni od podpisanega odbora v korist onim upnikom, ki bodo pristopili poravnavi.

Podpisani odbor se obvezuje imenom zadružnikov plačati do 1. julija 1914 pod zgoraj navedenim pogoju na vlogo 30 odstotkov iz denarjev, ki jih bo prejet od članov, ki so podpisali tozadivne izjave. Dogovorno z zadružniki si bo pa moral likvidacijski odbor zasigurni premoženje teh in lahko se zgodi, da ne bode ono, dasi malo število vlagateljev, ki po svoji neprivednostni noči pristopiti k poravnavi, dobiti nit teh pomojenih 30 odstotkov. Poschito bodo prizadeti zadružniki manjši vlog, ker se jih ne bo izplačalo preganjati nedolžne člane. Od članov, kateri imajo kaj premoženje, ne bodo dobili ničesar, ker bodo ti že zatruljeni od podpisanega odbora v korist onim upnikom, ki bodo pristopili poravnavi.

Podpisani odbor se obvezuje imenom zadružnikov plačati do 1. julija 1914 pod zgoraj navedenim pogoju na vlogo 30 odstotkov iz denarjev, ki jih bo prejet od članov, ki so podpisali tozadivne izjave. Dogovorno z zadružniki si bo pa moral likvidacijski odbor zasigurni premoženje teh in lahko se zgodi, da ne bode ono, dasi malo število vlagateljev, ki po svoji neprivednostni noči pristopiti k poravnavi, dobiti nit teh pomojenih 30 odstotkov. Poschito bodo prizadeti zadružniki manjši vlog, ker se jih ne bo izplačalo preganjati nedolžne člane. Od članov, kateri imajo kaj premoženje, ne bodo dobili ničesar, ker bodo ti že zatruljeni od podpisanega odbora v korist onim upnikom, ki bodo pristopili poravnavi.

Podpisani odbor se obvezuje imenom zadružnikov plačati do 1. julija 1914 pod zgoraj navedenim pogoju na vlogo 30 odstotkov iz denarjev, ki jih bo prejet od članov, ki so podpisali tozadivne izjave. Dogovorno z zadružniki si bo pa moral likvidacijski odbor zasigurni premoženje teh in lahko se zgodi, da ne bode ono, dasi malo število vlagateljev, ki po svoji neprivednostni noči pristopiti k poravnavi, dobiti nit teh pomojenih 30 odstotkov. Poschito bodo prizadeti zadružniki manjši vlog, ker se jih ne bo izplačalo preganjati nedolžne člane. Od članov, kateri imajo kaj premoženje, ne bodo dobili ničesar, ker bodo ti že zatruljeni od podpisanega odbora v korist onim upnikom, ki bodo pristopili poravnavi.

Štefek in sv. Peter.

Pomartna zgodba. — Spisal Z. N.

Štefek je bil zelo velika in splošno znana osebnost med ameriškimi Slovenci.

Imeli so ga vseposod in daleč naokrog za velikega poštenjaka in zelo vplivnega veljaka.

"Jaz ga nisem poznael, dokler je bil še med živimi. Sele po njegovi smrti sva se seznanila. Prvič sem ga srečal ponovno, ko sem se bil prav imenito naškal pravega evička s Trške gore ter se spravil prav iztežka v svojo deviško-nedolžno posteljo. Drugič pa sva trčela kar po dnevi. Natanko se še spominjem tega dočinka. Po kosiu sem zadremal v maslonjaču. In tedaj se mi je pričkal v popolni veličini, ki ga obseva sedaj že nad petnajst let v vročih vicah."

Zakaj je ravno mene nadlegoval, si nisem popolnoma na čistem. Vendar pa si mislim nekaj.

"Ta mi spise posmrtnico", je mislila bistra glava premetenega Štefka.

In resnično, resnično Van povem, da jo je pogodil prav dobro.

Ker sem vsakomur zelo ustrezen, ustrezen prav rad tudi mrtevem, sem dejal, im Štefkev želje gredo s temi vrsticami v klasic.

Kakor sem že omenil prej, je imel Štefek zelo veliko veljavno med ameriškimi Slovenci.

Zato pa tudi ni čudno, da je bil njegov pogreb zelo ginstljiv. Pet oseb — kapitan, komisar in trije matrozi so bili njegovi pogrebei, kajti na poti v njegovo staro domovino se je zahotel silovitem atlantskemu morju tega ubogega ribnikega telesa.

Seveda pa ne sumim, da niso za njim žalovala prežalitina in premehka sreca njegovih prijateljev-rojakov po daljnih ameriških državah. Saj sem čital v državnih zapisnikih, kako so sklicevali odborniki, predsedniki in podpredsedniki, tajniki in izredne seje. Vsebina dolgih in sreča pretresujočih govorov tega ali onega čestitega člana je bila tudi napisana.

V pripombah pa sem bral, da so vstajali čestiti odborniki drug za drugim raz svojih sedežev. Klonili so svojo v delovanju za prospet in pročet svojih društev osivele glave, govorji dalje tajniška opomba. Klonili so jih, pristavljam jaz, v znak svojega veselja, da je sedaj po Štefkovi smrti izpraznjenih toliko častnih mest, ki jih prevzame ta ali oni izmed njih.

Kajpak se ni Štefek mnogo brigal za muhe svojih tovaršev v Ameriki. Take mi je namreč pravil sam ob svoji prikazni sti popoldne. Pa tudi to mu ni bilo dosti mar, da so takoj po njegovi smrti zaplapale žalne zastave raz streh vseh hiš v njegovem rojstnem kraju. In naznajale so daleč naokrog, da jim je ugrabila kruta smrt tam dače v tuji deželi, v tistem milijonskem mestu — cesarskem in nemškem Dunaju — prezasluženega občezanega in v velikih političnih potezah takoj izurjenega državnega in deželnega poslanca, da je bil odprt samo takrat ustava v zbornici, ko je šlo za poslanische dijetje.

Takih skrbi ni imel torej Štefek.

Tembolj ga je pa skrbelo, kako opravi sv. Petrom, vratarjem nebeskim. Kajti v nebesi je hotel Štefek kot sin pobožnega in vernega naroda navskracnac.

"Ali pa me pusti nadležni svetnik po pozlačenih dvoranah večno mladih nebeskih višav?" ga zaškrbi, ko se je jel dvigati njegov duh z ladjinega krova ob njegovi smrti. "Kaj bo, če mi poreče sveti starec, naj grem v vice ali celo v pekel!"

"Kaj poreko potem oni ljudje, ki so me imeli za vzor-poštenjaka in veljaka? E, se že kako zmažem v nebesa. Ce me ne spusti, ga prevarim tega starokopitnega vratarja", je končala svoj govor Štefka duša.

Ali vest se mu ni hotela umiriti.

Boljinholt ga je pekla.

"Saj sem hodil redno vsako nedeljo k maši, poslušal verno pridige, hodil vsako leto štirikrat k izpovedi ter daroval veliko denarja v cerkvene namene. Živel sem, kakor se spodobi katoličanu. Samo... samo nekaj me peče. Večkrat sem zašel v vrt tujega

svetega zakona. Pa tudi sieer se nisem branil ljubezni brhkega dekleta. Ali za to niso vedeli ljudje. Samo moja ranjka žena je vedenja te moje grehe. No, pa take pregrehe niso tako velike, da bi ne mogel v nebesa. Saj... saj..."

"No, kaj saj?"

"Nič."

Vesna ga je grizla tem bolj, čim višje se mu je dvigala duša.

In zakadila se je jezno v temnosive oblake, v katere se je ravnotek obleklo nebo.

Luma se mu je smejalza oblačno zlombu in zvezde so mu pomenukovala poredno.

Urno kakor misel je stal pred nebeškimi vrati.

Sveti ključar je dremal pred njimi in zlati ključi so mu padli iz rok.

"Kakor nalašč?", si misli Štefek ter pobere nebeške ključe.

Ze jih je vtaknil v ključavnico ter jih je že obrnil enkrat.

Ali, o groza!!! —

V tem hipu zapoje električni zvonice in sv. Peter plane preplašeno na noge. Zvonjenje ga je vdramilo iz sladkega dremanja.

Štefek se je prestrašil in začudil obenem.

"Kakor v Ameriki?", je vzkliknil nekote do takrat ter odškočil od vrat.

Ker imajo nebesa samo enega ključarja, namešč sv. Petra, morata biti vedno ponoči in po dnevi v službi ta stari svetnik. Zato nimata nikoli pravega počinka.

Dobil je torej od svojega gospodara, nebeškega vladarja, bogata očeta dovoljenje, da si jo dal napraviti po nebeških kraljevih električnih zvonci na vrata. Torej je mogel tuintam zadremati zvesti vratar, in nihče se ni mogel izmuziti brez njegove vednosti v svetle prostore srečnih nebeščin. Na električne baterije so mu oblaki, vodilne žice pa tenki zraki pred nebesi, in zvonec mu je prisnel iz Londona nadangelj Gabriel.

Na ta način se je Štefku ponevredila izmuzitev v zlate dvore. "Ho, ho, le počasi, prijatelj!" zavpije za Štefkovim hrbotom preplašeni svetnik. "Povej prej svetoje!"

"Štefek sem, doma iz Ribnice. Umrl sem pred petimi minutami morju, ko sem se hotel preplačati iz Amerike v svojo staro domovino. Živel sem, kakor mora vsakdo, ki hoče v nebesa", se povhal Štefka duša.

"Prav, prav! Prosim, počakaj nekoliko!" de sv. Peter uljudno ter stopi v nebesa, zaklenivši za seboj nebeška vrata.

Štefek je čakal nestropno, svetnik-vratar pa je šel pred svojega gospodara.

Nebeščani so ga bili že preveč navajeni, da bi si ga ogledavali. Uživali so svoje rajsko veselje nemoteno dalje.

"Kaj hočeš?" ga nagevori prijazno nebeški oče. "Ali si zaklenil za seboj vrata?"

To ga je vselej vprašal, ker se je zgodilo že večkrat, da jih je pozabil zakleniti.

"Sem", odgovori sv. Peter poznno. "Pred vrat vstopi Štefek iz Ribnice, ki je umrl na poti iz Amerike v svojo domovino."

Nebeškemu vladarju zatemni obraz.

"V vice z njim!" veli vznevoden, in sv. Peter je bil naglo kačor duh spet odzunaj.

"Slaba je, prijatelj iz Ribnice!" spregovori potem ključar žalostno.

"Ali ne smem v nebesa?" vpraša obupno Štefek.

"Ne. Preslabo si živel na zemlji. V vice se bo moral čistiti, dokler ne bo goden za nebesa."

"Jaz, nesrečen!" vzklikne nešrečno in pretresljivo Štefko duša. "Saj sem hodil k sv. maši vsako nedeljo in vsak praznik, kakor vele cerkvene zapovedi."

"To je res! Ali izpolnoval nisi največje zapovedi, ki pravi: 'Ljubljavo bližnjega kakor samega sebe.' Pa tudi tiste zapovedi se nisi držal, ki pravi: 'Ne želi svojega bližnjega žene.' Ali vsaka beseda je zaston. Sklepi nebeškega vladarja so neizpremenljivi. V vice moraš, pa je mir besedi!"

Štefku se je zabliskalo pred očmi, da je videl sedem solne naenkrat.

"Milost! Usmiljenje!" je zastokal.

"Kaj bi se emeril? Tako je in nič drugače. Povej mi raje, kje je ta Ribnica? Sicer sem že dočak imel opraviti z Ribnici.

Ali človek se stara in z leti mu pesa spomin. Cisto pozabil sem, kje je ta Ribnica!"

"Na Kranjskem."

"Na Kranjskem!" ponovi sveti. "Na Kranjskem!" nekaj časa. "Aha, to je tisto Kranjsko, koder sv. toliko hodila peš z Učenikom! Hodila sva po Gorenjskem, Notranjskem in Dolenjskem, kjer mi je bilo najbolj všeč. Tam pod Trško goro sem se najedel klobas in masikal evička, da se mi še sedaj cede sline po ustih."

"No, in na Dolenjskem je tudi Ribnica", omeni Štefek misleč, da omrežča s to pripombo svetnikovo sreco.

"V Ribnici še nisem bil. Ali niso blizu tam Bloke?"

"Seveda. Malodane sosedi smo Ribnici in Bločani."

"Tam sva hodila lačna in žejna z Učenikom. In še sedaj se razjezem, kadar se spominim tistega izprehoda po kamenitih tleh bloškega sveta", de sv. Peter je zavpije z molitvo in zlatimi ključi. "Tudi v Ljubljani sva bila takrat, ko je še France Prešeren pil dobro kapljico pri 'Židanu' na Poljanski cesti. Mimo tiste gostilne sva šla, ko sva jo primaha iz sentpeterske kosarne. Jaz sem bil strašno želen, zaprašen in v raztrganih in pokrevljanih čevljih. V kosarni nisem dobil drugega kakor kos trdge komisa, ki mi ga je podaril mlad soldat. Ime mu je bilo Janez. Kako se je pisal, sem že pozabil. Torej tako sta stala pred Židanovo gostilno. Učenik je sedel na trato, jaz pa sem šel oprezat okoli gostilniških oken. Kar mi pomiga gospodko oblecen fant dolgih, črnih las s prijaznimi očmi skozi okno. Urno sem smuknil v vežo, in odtod skozi vrata v gostilno.

"Kakor Hebrejec izgledaš?", me nagovori ta fant. "Zdi se mi, da si lačen. Ančka! Prinesi mu kuhan meseno klobaso in polici vina!"

"Hvala lepa!" se mi zahvalim, izpijem vino na en dušek, klobaso pa pobašem v žep. "Kako pa se piše, dobr in lepi fant?" ga se vprašam.

"France Prešeren doma iz Gorenjskega", mi odgovori dobriček. Jaz jo potem takoj odvratim iz gostilne. Prišedši do Učenika mu ponudim klobaso.

"Prešeren mi jo je dal", sem mu odgovoril prostodušno. Učenik je poskusil klobaso in ni zinil nobene besede."

"To je bil naš največji pesnik, mu je povedal Štefek.

"Vem, vem!" odgovori svetnik. "Kadar prideš iz vie v nebesa, meni pa so vse vzel, celo otroka, katerem ne vem, kje je.

Tak je bistven zagovor obtožene ciganke.

Priča Terezija Kulhar v glavnem ta zagovor potrjuje in med drugimi izpove: Naša krava je bila vsake kvatre bolna, verovali smo, da jo coprine mučijo. Tak napad je dohila tudi tisto noč, ko so bili cigani pri nas. Bilo je namreč na kvaterni petek. Ciganka je rekla, da niso coprince vzdolj, ampak da je to "eden nadaljšek". Ponudila se mi je, da mi to bolezni odpravi. Plačala sem jih 6 kron za molitve in svete maše. V nedeljo pa zopet pride, pa sama. Pravila mi je, kaj je moral, da neči pretpriča zaradi pregonjene.

"Prešeren mi jo je dal", sem mu odgovoril prostodušno. Učenik je poskusil klobaso in ni zinil nobene besede."

"To je bil naš največji pesnik, mu je povedal Štefek.

"Vem, vem!" odgovori svetnik. "Kadar prideš iz vie v nebesa, meni pa so vse vzel, celo otroka, katerem ne vem, kje je.

Tak se je slišal, potem pa je Žigmina prikazen, in žaz sem se predramil iz čudnega sna.

Izpred sodišča.

—

Izpred porotnega sodišča v Novem mestu.

—

Kako je ciganka coprince in hudiča "panala."

Pred kazenskim senatom v Novem mestu se je vršila 9. p. m. razprava, ki močno spominja na sleparstvo vodiške "svetnice" in ki je pokazala, da duhovniki ne pusti, da bi kdo brez njih dovoljenja — če namreč niso za to plačani — uganjal čudesa. To novo sleparstvo se je zgodilo še še le v zadnjem času torej že zdavnego po razkrinkanju vodiške svetnice. Slučaj se je zgrodil na Stojanskem vruhu, malo vasi v občini Opatove gore, tri ure dalje od Kostanjevice.

Obtožena je bila kakih 30 let starca ciganka Jožef Gril, pričnjena v Šent Lampert pri Zagorju. Ciganka je po "poklicu" pverila v muzikantinja in znana po celem Kranjskem. Zaprtja je bila že kakih 20 let. Državni pravnik jo dolži, da je nekaj dni pred zadnjim Božičem na Stojanskem vruhu vodila sleparje s tem, da je hudiča izganjala in coprince "panala", zaklad našla, da je v ravnih oblastih do nje. Ciganka pa primiti in jo izročiti oroznikom. Priča nadalje pripoveduje, kako je ta stvar glede hudiča krhla in da je nima miru, šla je še k spovedniku. Povedala mu je vse od kraja, na kar jo je kapelan potekačil, rečo: "Krava nima ne coprince, ne hudiča, ampak svoje — "kvaternne muhe." Denite ji kaj žengane na vrat, pa ne bo imela nobena reč oblasti do nje. Ciganka pa primiti in jo izročiti oroznikom. Priča nadalje pripoveduje, kako je ta stvar glede hudiča krhla in da je nima miru, šla je še k spovedniku. Povedala mu je vse od kraja, na kar jo je kapelan potekačil, rečo: "Krava nima ne coprince, ne hudiča, ampak svoje — "kvaternne muhe." Denite ji kaj žengane na vrat, pa ne bo imela nobena reč oblasti do nje. Ciganka pa primiti in jo izročiti oroznikom. Priča nadalje pripoveduje, kako je ta stvar glede hudiča krhla in da je nima miru, šla je še k spovedniku. Povedala mu je vse od kraja, na kar jo je kapelan potekačil, rečo: "Krava nima ne coprince, ne hudiča, ampak svoje — "kvaternne muhe." Denite ji kaj žengane na vrat, pa ne bo imela nobena reč oblasti do nje. Ciganka pa primiti in jo izročiti oroznikom. Priča nadalje pripoveduje, kako je ta stvar glede hudiča krhla in da je nima miru, šla je še k spovedniku. Povedala mu je vse od kraja, na kar jo je kapelan potekačil, rečo: "Krava nima ne coprince, ne hudiča, ampak svoje — "kvaternne muhe." Denite ji kaj žengane na vrat, pa ne bo imela nobena reč oblasti do nje. Ciganka pa primiti in jo izročiti

Noči groze.

Deklvaljaj detektiva in zdravnika dr. Burtona.

Priredil J. T.

(Dalje.)

Bil je elegantno oblačen, skrbno počesan in ni kazal nobenega znaka bolezni. Toda kmalo sem spoznal, da je stvar drugačna. Kolena so se mu šibila in ustnica so mu trepetale, ko se je vse del na stol.

Potpjal sem ga za živo in pri tem zapazil, da je imel v roki skrbno zaprečen zavoj, katerega je malomarno položil na mizo.

— Moji žive niso v redu — je mukoma zaščepal. — Cudno se mi zdi, posebno ker sem vedno mislil, da imam žel-zne žive. — Dajte mi kaj, kar bo imelo uspeh. Noejoj moram na vsak način na ples k Haskinsovemu. Ne greha rad, toda zaradi sproge meram.

— Brez skrbi boste lahko šli — sem ga potolažil. Vzemite to zdravilo tukaj, toda jutri morate na vsak način še priti.

— Hvala, gospod doktor — se bi je zahvalil in vstal. — Čas je, da grem v Wall Street. Zdi se mi, da se bliža moje premoženje h koncu.

— Po mojem mnenju ni to vse. Menda se Vam ne dopade, ker ste Vaša gospa toliko čestilev.

— Kaj mislite, da sem ljubosunen? — je vzliknil. — Ljubosunen na Cerizo? Bežite, bežite! — Ljubosunen da bi bil na najbolj udano žensko, kar jih je na svetu? Še tega se je manjka. Samo že bi tega prokletja Wall Streetsa ne bilo. Toda vseeno moram v to praklo špekulačijsko luknjo. Tisti malo paket je precej vreden in se mi ga zdi skoraj škoda nositi seboj. Ali bi mi ga hoteli spraviti?

— Seveda sem rekel — in zaprl zavojček v omaro. — Ali hoče potrdilo?

— Ni treba, saj takoalitako pride kmalo nazaj.

— Kaj pa gospa?

— Ona še spi.

Nisem upal ničesar povediti o tej strašni noči, pa tudi če bi hotel, nisem skoraj mogel, ker se je hitro poslovil in odšel v svoj voz.

— Kako, da ima vendar tako zaupanje do svojega zdravnika — sem premisljeval sam pri sebi. — Odkar nosi moj recept v žepu, je postal čisto drug človek. — Kmalo za tem je stopil dr. Burton v sobo.

— Slišal sem, da je bil Arlington tukaj?

— Da; gospod je zelo nervozan.

— Nervozan? Hu, to je pa čudno. Po mojem mnenju ima ta človek najbolj močne živce, kar sem jih videl v svojem življenju.

— Jaz Vam pa rečem, da so se mu danes šibila kolena, kot preplašenemu otroku. Še celo borže se je zbal in je meni izročil svoje dragocenosti.

— Dragocenosti? Polažite, gospod doktor!

— Nikakor ne — sem ga prekinil. — Kar mi da kledo spraviti, leži v moji blagajni, toliko časa, da se ne vrne.

— V tej zadevi imate čisto prav. Oprostite. Ali ste že bili pri Mrs. Arlingtonovi? Obiščite jo, prosim Vas, in jo vprašajte, kako se počuti.

In res sem jo obiskal.

O sinočni prikazni je govorila popolnoma mirno in rekla, da je morala ono staro žensko že nekje videti. Pogovor se je obrnil na njenega moža.

— Bolan je — sem ji pojasnil — in mislim, da so denarne razmene vsega vzrok.

— O, če ni ničesar drugega! — se je veselo nasmejala. — Mort in jaz shajava lahko s zelo malim denarjem, ker se neskončno ljubiva.

Ko sva se tako pogovarjala, se je oglasil zvonec pri telefonu. Vzela je slušalko v roko in se kmalo vrnila.

— Morton je bil. Povedal mi je, da je dobro opravil na borzi in mi naročil, da naj se za zvezčer lepo oblečem. Oh, dr. Stohl, vi ste res zdravnik čudovitih zmožnosti.

Zelo zadovoljen sem se vrnil domov, kjer me je zopet pričakovalo novo presenečenje.

Ko sem pripovedoval dr. Burtonu o svoji pacientini, je nenaščoma planil s stola in zaklical:

— Toraj res! To je bila le skušnja, kateri bo sledila predstava.

No, noejoj ga bom zgrabil — in če bo mogoče — rešil Cerizo.

— Rešiti? Pred kom?

— Pred-grozo smrto in strahovitim obupom. Ne vprašujte več, dr. Stohl. Pridite zvečer na ples k Mrs. Haskins in stoje na strani!

Po teh besedah je odšel.

Ob enajstih zvečer sem se odpravil proti Haskinsovemu. Ko sem stopal mimo ženske garderobe, sem zapazil staro Haskinsovovo hišnico Marto, ki je pomolgala dame pri toaleti.

Plesišče je bilo tako okrašeno, kot zamore biti le v načrtu na peti Ave. Vsi prostori so bili polni najlegantnejše newyorske družbe, Rhinehart Stillman je bil napravljen kot solarček, drugi kot klovni, z eno besedo, človek bi si mislil, da so se na plesu stali zastopniki vseh narodov sveta. Posebno ženske v bogatih krasnih toaletah, obsute z dragocenostmi, so zasluzile pozornost.

Mrs. Haskins je bila kraljica. Okoli vrata je imela mnogočo bleščec diamantov, skoraj vse lase jí je pokrival krasen diadem.

Ko sem ji omenil, da ima krasen nakit, je rekle: — Da, zelo lep je, toda kamenje večkrat varja. To je ravno tako, kot če človek ugrize v slasčico, pa spozna, da je ugriznul v pogace za psa.

— Da, se celo nagrade nismo razpisali, samo da bi ne razburjali gostov.

— In zato ste si nabavili ponarejene diamante?

— Da, zato.

— Nikar ne skrbite in ne razpisujte nagrade. Če pridejte jutri opoldan ob dvanajstih k dr. Stohlu, Vam bom vrnil Vaš pristni nakit.

— Vi? Nemogoče. Nikar se ne vorujejo, prosim Vas.

— Moja častna beseda, da nisem imel tega namena. Nakit bo.

Toda še bolj sem se začudil, ko sem spravidel, kak učinko so napravile njegove besede na Haskinsovo.

Smrtno je prebedela in oči so ji skoraj stopile iz očesnih jamic.

— Nikar ne tajite gospa, saj vendar vem, da je ves ta nakit, ki ga nosite na sebi, ponarejen — se je nastreljal dr. Burton.

— Za božjo voljo, ne izdajte me! — je zaprosila milijonarjeva soprega. — Oh, če bi vedeli, kako me je bilo stran!

— Saj ni potreba razlagati. — Prejšnjo noč so Vas okradli, to je vse!

— Kje ste zvedeli?

— In tativno ste šele danes zjutraj zapazili — je nemotoma nadaljeval. — Ker pa niste hoteli imeti nobenih sitnosti s policijo in ker ste se bali — govorite, ste sklenili celo stvar prikriti.

— Da, se celo nagrade nismo razpisali, samo da bi ne razburjali gostov.

— In zato ste si nabavili ponarejene diamante?

— Da, zato.

— Nikar ne skrbite in ne razpisujte nagrade. Če pridejte jutri opoldan ob dvanajstih k dr. Stohlu, Vam bom vrnil Vaš pristni nakit.

— Vi? Nemogoče. Nikar se ne vorujejo, prosim Vas.

— Moja častna beseda, da nisem imel tega namena. Nakit bo.

(Koniec v prihodnji prilogi).

Za smeh in kratek čas.

Nazorci.

Umetnec.

Tudi hvaležnost!

Res je, umetnik si reyeži. Se za barvo nimajo, da bi ženske na slikah spodobno oblekli.

Otrecci.

Ah, da, spominjam se Vas gospod — ali me niste pred petimi leti zasobilni in jaz sem Vam dela košarico?

Gospod: — Da, res je, in vest, za tisto košarico sem Vam od srca hvaležen.

OTROŠKA MODROST.

Za božjo voljo. Pepček, kam si djal Tonček!

Kam? K psu! Saj je rekel papa, da je boljše pasje življenje kot pa življenje pri tebi.

Pred sodnijo.

Sodnik: Kako ste se mogli tako spozebiti, da ste svojo ženo tako grdo pratepli?

Obtoženec: Gospod sednik — ali poznate mojo ženo?

Sodnik: Ne!

Obtoženec: Potem je najbolje, da o tej stvari nič ne govorite!

Razmotrivanje.

kaj pišejo rojaki o zdravilih svetovno znan lekarne

PARTOS v New Yorku.

Cenjeni gospod Partos! Prejela sem Vaša poslana zdravila in komaj rabim še drugo steklenico Vašega zdravila in že opazam, da moji lasje dobivajo svojo prejšnjo barvo nazaj. Priložim Vam zopet \$1.00 ter Vas prosim, kakor hitro Vam je mogoče pošljite mi še jedno steklenico.

Z pozdravom

M. Gimpelj, Braddock, Pa.

Cenjeni gospod lekarnar! Jaz sem Vaše pismo prejel ter Vam odpisem nazaj, da pri meni Vaša zdravila res fajn napredujejo ker tudi ne bom brez njih, Vaših Partola: prosim, da mi naznamite, za koliko mi hočete ceno znižati, da budem vedel kadar budem zopet rabil, koliko denarja Vam poslati, ker pri meni res fajn napredujejo.

Toraj ostajam Vaš prijatelj

Marko Nemančić, Clayton, Wash.

To sta samo 2 od mnogobrojnih pisem jednak vsebine, katera vsaki dan prejema lastnik omenjene lekarnice od izvajalnih naročnikov iz vseh krajev Združenih držav, Kanade in Evrope.

Ako torej bolujete na katerejkoli naravni bolezni: glavobolj, kašelj, na prsi, pljučni, žleden, trbuhi, ledvic, jetrih, melurju, ušesih, slabem spavanju, nervoznosti, reumatizmu, belen toku, ali kakšni tajni bolezni, srbenju kože, ako Vam lasje izpadajo, ali so prezgodaj osivelj, **NIKAR NE OBUPAJTE** tudi če zdravila, katera ste dosedaj rabil, niso imela uspeha temveč pišite takoj na doljni naslov ter pismu priložite \$1.00 in z obratno pošto se Vam odpošljajo zdravila za Vašo bolez in to poštne prosto.

Slovenski cenici in navodila se pošljajo zastonj.

Pisma naslovljajte točno na:

THE PARTOS PHARMACY,

160 — 2nd Ave.,

New York, N. Y.

Domača naravna ohijska vina

kakor:

DELWARE, CATAWBA, IWES, IN CONKORD

prodaja

JOSIP SVETE,

1780-82 E. 28th St.,

Lorain, Ohio

Conkord, rudeče vino po... 60c. galona,

Catawba, rumeno vino po... 80c. galona,

Delaware, belo vino po... \$1.00 galona.

Pri naročilu 25 galonov je priložiti \$1.50 za sodček. Razpošljam ga do 25 galonov naprej. Naročilu je pridržati denar ali Money Order.

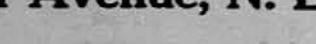
Vina so popolnoma naravna, kar jamčim.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street, == New York, N. Y.

PODRUŽNICA: ■■■■■

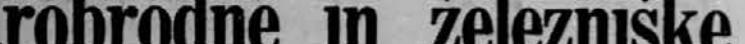
6104 St. Clair Avenue, N. E., Cleveland, O.

Stara, vsem Slovencem dobro znana domača tvrdka.

Pošilja najhitreje in najceneje denar v staro domovino.

Oficijelno zastopništvo vseh parobrodnih družb.

Prodaja parobrodne in železniške listke po izvirnih cenah.

Vskoropisana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: JOHN GERM, Box 57, Braddock, Pa.
 I. Podpredsednik: MICHAEL KLOUBCHAR, 115-7th St., Calumet, Mich.
 II. Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Barberton, O.
 Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn.
 Blagajnik: JOHN GOUGE, Box 105, Ely, Minn.
 Kaupnik: LOUIS KASTELIC, Box 533, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, 908 N. Chicago St. Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421-7th St., Calumet, Mich.
 PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.
 JOHN KRZISNIK, Box 123, Burdine, Pa.
 JOHN VOGRICH, 444-5th St., La Salle, Ill.
 JOHN AUSEC, #615 Matta Ave., Cleveland, O.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.
 JOSEPH PISHLAR, 808-6th St., Rock Springs, Wyo.
 GREGOR FORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.
 Vsi dopisi naj se pošljajo na glavnega tajnika, vse denarne pošiljatve pa na glavnega blagajnika. Jednoto.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Smrtna kosa. V bolnici je na srčni kapi umrl Josip Prevec, okrajni sodnik in sodni predstojnik v Logatu.

Nevi mostovi v Ljubljani. Izmed novih mostov, ki se pričajo v kratkem v glavni strugi graditi, sta prva: Šentjakobski in Šentpeterski. Za prvega je dejelna vlada že razpisala ofertno razpravo koncem januarja. Zgradba tega mostu, ki bo železobetonast, bo stala 200.000 K in mora biti v devetih mesecih dodelan. Za Šentpeterski most, ki ga bo dala graditi mestna občina in ki bo tudi železobetonast, pa se bodo gradbeni dela razpisala in ofertna razprava vršila letošnjo pomlad.

K gori omenjenemu mostu cestnega erjara prispeva mestna občina za oba stranska hodnika 20 tisoč krov.

Delenjska v avtomobilih! V Cerkljah, Brežice in Samoboru se snjuje družba, ki namerava ustanoviti avtomobilno vožnjo in to: Samobor — Brežice — Krška vas — Cerkle — Kostanjevica — Kostanjevica. Podjetje bodo dobro uspevalo, ker so ti kraji brez vsake zvez. Kraji kakor Samobor, Bregana, Jesenice, Vel. Dolina, Čatež (Brežice), Krška vas in Cerkle so zelo obljudeni.

Škratina. Iz Škočevih poročajo: Pri nas razsaja od Novega leta sem škratina. Slučajev je okrog 60, umrlo jih je 6. Noben vrag pa ne zahteva, da bi se šola zaprla. Več kot polovica otrok manjka v šoli; starši se jih iz bojazni, ker bolezni rapidno narase, ne upajo pošljati v šolo. Razširila se je celo v raško občino; na Zamešku se siri epidemija med starejšimi. Mnogi pa puščajo mrtve na mrtvaskem odru, otroci in odrasli pa hodijo za pogrebi. Kapela Skrbec in Komljanec pa sklicujejo shode otrok, ki so včlanjeni v nekem "Vrteu". In to v tem kritičnem času. Prvič pospešujejo širjenje te krute bolezni, drugič pa je poštarjem po zakonu prepovedano, udeleževati se kakršnihkoli shodov, kamoli takih!

Burja in zameti. Po celem Notranjskem je zapadel visok sneg. Burja divja z vso silo in napravila je velikanske zamete. Vlaki imajo večurno zamudo. Vlak z Reke je obtičal na postaji Trnov-Bistrica. Eno lokomotivo s snežnim plugom je spremjal postajnico Koješnico do Štev. Petra. Snežni plug bi kmalu občel v velikanskih zametih. Z večjo zamudo je odšel potem vlak iz trnovske postaje proti Ljubljani. Protiv Divjači so zmeti še večji, cel promet se le s težavo vzdržuje. Snezi se vedno, burja pa pojde edalje bolj svojo grozno pesem.

Iz radovljiskega kraja pisejo: Te dni je zapadla debela plast snega, tako da je promet na cestah na Bleib in pa v Radovljico ter Begunje zelo otežkočen. Druga leta je cestni odbor, njemu na celu skranno marljivi leški župan Žark, že prvi dan, ko je visoki sneg zapadel, takoj z velikim plugom pretrgal ogromni sneg na cestah ter napravil zopet vozno.

Dobra policija je vsekako e. kr. državnika hoče odpraviti z največjo eneržijo, na snaženje in pospanje hodnikov je pa popolnoma pozabila, kljub temu, da se je vsled nemarnosti odgovornih o-

govornosti za lastno krivdo, na vsak način pa malo resnične vere.

Zagoneten umor. V Trstu blizu Zelenega mosta je zaklal neki neznanec dne 21. dec. 30letnega Fr. Majena. Majeen je drugi dan v bolnišnici umrl. Zanimivo je, da pred smrto, ko je bil še pri polni zavesti, ni hotel izdati morela. Vse iskanje polijeje za zločinem je bilo zaman. Sedaj pa je izdal Majenova ljubimka, da sumi kot morela nekega Viljema Gherlichia. Poljeja je moža aretirala. On krivdo zanika in trdi, da Majena niti poznal ni.

Nagrada. C. kr. poštna uprava v Trstu je razpisala 3000 K na nagrade dotednemu, ki bi zasledil pri poštnem in brzojavnem uradu v Trstu št. 7 v ulici Stadion ukrajeni denar 127.800 K. — Gospa

Emilia Motta je potom policijskega ravnateljstva v Trstu obljubila 2000 dolartna nagrada dotednemu, ki bi ji našel umetnine in dragocenosti v vrednosti 40.000 krov, katere jí je ukradla nepoštena služkinja Marija Bussi, ki je izginula neznamo kam v svojo domovino, solnčno Italijo.

Tržaški in goriški mesarji. Tržaški mesarji so ustavili dne 7. jan, nedanoma klanje živine, ker so izvedeli, da namerava povisiti mestni odbor tržaški najemnino za hlev v klavniči. Ta korak je tako presenetil mestni odbor, da je takoj popustil od svoje zahteve. — K županu Bombigu v Gorici so prišli te dne goriški mesarji in mesarski pomočniki — bilo jih je skupaj 150 — in mu izrecili spomenico, v kateri so natančno označene njihove zahteve. Predvsem se tičajo zahteve goriških mesarjev zgradbe nove klavne, pritožb proti mestnemu živinozdravniku in imenovanju nadzornika mestne klavnie. Mesarji zahtevajo, da se ugodi njihovim zahtevam in so zagrozili v nasprotnem slučaju s stavko.

KOROŠKO.

Obsojeno nemško nasilstvo. Kar so sao že poročali, so hoteli nemški junaki povodom lanskih občinskih volitev povabiti k sebi samo Nemce in so izdali tozadevno tudi samonemške uradne volilne razglase. Ker so se slovenski volilec zavedali, da imajo kot davkoplečevalci tudi pravico do volitve in ker se niso smatrali z nemškim obvestilom za povabilne in so se klub temu hoteli tega eminenčno važnega akta udeležiti, so se pritožili proti takemu postopaju in so zahtevali slovenske glasove. Nemci so bili vsled tega nastopa Slovencev silno ogroženi in slovenska pritožba je bila odbita. Deželna vlada je odredila, da zadostuje, če se objavijo ti oglasi tudi samo v nemškem jeziku, čes, saj zna itak vsak Slovencev najmanj dva jezika. Slovenci pa klub tej laskavi hvali niso bili zadovoljni z ukrepom koroske deželne vlade in so pogledali malo preko meje svoje dežele, tja na Dunaj. Državno sodišče je kot zadnjina instanca odločilo sledenje in to konstatiramo: Z odredbo deželne vlade za vojvodino Korosko z dne 24. maja 1913 se je krisil, v kolikor se tiča ta odredba volilnih glasov z dne 18. marca in 23. aprila, ki so bili izdani samo v nemškem jeziku, pogl. 19. odd. 2. državnega temeljnega zakona z dne 21. decembra 1867. — S tem odlokom se je ta zadeva, ki je povzročila koroskim Nemecem toliko skrbi, rešena in koroski nemški uradniki sedaj vedo in morajo vedeti, da se morajo v slovenskih in tudi v dvojezičnih občinah ob-

ustrelil se je v Celju 18letni gimnazijal Valter Leuschner iz Brežice, sin tamošnjega graščinskega oskrbnika. Fant je bil zelo nerozen in je imel v zadnjem času bojda neko ljubavno razmerje, ki pa ni bilo "srečno".

Ogenj. Gornji Grad, 13. jan. Ogenj je pogorela Joškovki v trgu hiša in gospodarsko poslopje. V nevarnosti je bil ves trg. Pozornina brambama tržki in boščenski se je posrečilo omejiti požar.

Aretacija. Od Sv. Lovrenca v Slov. goricah poročajo, da so zarli občinskega predstojnika Holca v Zagoreh in nekega Jakoba Bračka, ki je služil pri 87. pešpolku, ker sta osušljena, da sta na cesti napadla in oropala nekega lesnega trgovca Vogrina.

PRIMORSKO.

Obupana mati. Marija Stojkovič, ki stanuje v Konkonelu pri Trstu, je nedavno puštila svojo triletno hčerko Ano pri ognjišču, kjer se je dete užalo in kmalu nato v tržaški bolnici umrla. Mož Anton je bil, ko je mati otroka nesla v bolnico, seveda ves obupan in je ženi rekel, naj se ne vrne, če otrok umre. Žena je, ko se je slednje zgodilo, kupila lizolja, se podala na tržaško pokopališče k grobu nekega drugega svojega otroka in tekočino izpila. Prenesi so jo v bolnico, kjer ji morebiti rešijo življenje. Zgubiti vsed neprivednost ali nesrečo otroka, je hudo, hoteli se zavoljo tega usmrtili, pa kaže bati se od-

javiti volitve tudi v slovenskem jeziku.

Blažnik.

Na

kolodvoru

v

Belja-

ku

je

pri-

jela

poli-

cija

ne

zamen-

jen

v Ameri-

ki

in

Ameri-

Skrivnosti Pariza.

Slika iz nižin življenja.

Spisal Eugene Sue. — Za "Glas Naroda" priredil J. T.

(Nadaljevanje.)

— "Že Vas vidim v tej hišici sredi gozda ob strani Vašega moža z dvema ali tremi otroci. — Otroci! — Kakšna sreča, kaj?"

— "Otroci mojega moža?" vzkljue v divji strasti Volkulja.

"Oh, da! O, te bi ljhuhila nizrečeno!"

— "Kratkočasili bi se z njimi v svoji samoti. In ko bi odrastili, bi Vam že pomagali tuštam. Najmlajši bi Vam nabiral suha drva, starejši bi pa gonil kravo na pašo. To kravo bi dobil Vaš mož v plačilo za svoj poseb."

— "Res je, prav res, da so gradovi v oblakih zanimivi. Zabavate me s tem svojim pripovedovanjem. Le dalje, Plesalka!"

— "In če bi bil gospodar zadovoljen z Vašim možom, bi prejeli od svojega gospoda nekaj daril. — Kokosni na dvorišče in vrt. Ali tudi Vi bi morah delati pridružiti, Volkulja — od zore do mraka."

— "O, če bi ne bilo nič drugega! Ob strani svojega moža bi se ne ustrašila dela, saj imam močne roke."

— "Imeli bi vedno dovolj posla, za to jamčim jaz. — Saj je vedno toliko dela! Treba je opraviti živino, treba kuhati in popravljati oblike. Danes se mora prati, jutri speti speci kruhi. Ali pa je treba očistiti hišo od vrha do tal, da poreko drugi gozdni čuvaji: 'Daleč naokrog ni tako večje gospodinje, kakor je Martišlova žena. Vse od kleti pa do podstrelje se sveti kakor zrealo!' In otroci so vedno snažni in čisti! Pa tudi dela od zore do mraka, gospa Martišlova!"

— "Da, Plesalka, gospa Martišlova bi mi rekli", de Volkulja z nekakim ponosom. "Gospa Martišlova!"

— "In to domi gotovo lepih kakor — Volkulja, kaj?"

— "Seveda bi mi bilo ime mojega moža ljubše kakor pa imenike živali. Ali — ali — za Volkulja sem se rodila, in kot Volkulja bom umrla!"

— "Kdo ve? Le ne strahu pred delavnim ali poštenim življnjem, ki primese srečo! Vi se bi torej ne ustrašili dela?"

— "Gotovo ne. Ne bilo bi mi težko skrbeti za svojega moža in za tri ali štiri otroke!"

— "Saj tudi ni treba delati vedno. — Tudi čas počitka pride navrstno. — Po zimi zvečer se oddalnente od trudnopolnega dela. Tako, ko že spe otroci in čisti puško Vaš mož, ali pa se zabava s psi, se lahko odpocijete."

— "Ha, zlati časi! — Roke držati križem! Ne, Rajši hočem šivati raztrgano perilo, ko bi sedela tako-le pri peči. Pozimi so dnevi tako kratki!"

— "In potem — gospa Martišlova, dovolite mi, da Vas tako nazivam."

— "Seveda, vsički mi je tako", odgovori Volkulja sneje. Če nekaj časa pa se pristavi: "Kako neumno! Ali sva otročki! Toda le naprej — tako je lepo. — Kaj ste hoteli reči?"

— "Muslim namreč, gospa Martišlova, da sva si izvole najslabši čas."

— "Ne, ni najslabši. Prijetno je ponoči v gozdu pozimi. Veter piha in včasih se sliši volje tuljenje, kar mi je zelo povsčet. In nimir mi ne bi bilo dolgočasno, če bi bila tudi sama v tisti hišici. Ni me strah pred puško, če bi moral braniti svoje otrocke. To bi morali videti! Volkulja bi hrabro ščitila svoje volčice."

— "Vrjamem Vam. — Zelo ste srečna. Ali meni je bolj všeč pomlad. Oh, pomlad, gospa Martišlova, pomlad! Ko zeleni drevje, zaveito eveltice v gozdu, in zrak je ves pon dehteciga vonja! Vabi otroci bi se veselo valjajo po svežih tratih in gozd bi bil tako kozjet in komaj videlo Vašo hišo iz zelenja. — Prav dobro si jo predstavljam. Pred vrati se ovija stebrovja vinska trta, ki jo je vsadil Vaš mož. V tej seni stoji klopica iz dražja, na kateri spi Vaš mož. Vi pa hodite semterja ter prepovedujete otrokom, naj ga nikar ne vdramijo iz sladkega sna. Ne vem, če ste že zapazili, da je sredi poletja popoldne v gozilih mirno in tiho kakor ponoči. Nič se ne zgane in ptice prenehajo s svojimi pesmiami."

— "To je res", de skoraj m-haničeno Volkulja, katera se je boljinhaj bojudala poeticnim sanjam. Saj jih je Plesalka slikala s tako krasnim zanosom in s tako velikansko ljubeznijo!"

— "Nekaj ljubim skoraj ravno tako kakor gozno těšino. Sument velikih kapelj poletnega dežja, ki drže s peresa na pero. Ali tudi Vi radi poslušate to?"

— "O, da. Tudi jaz ljubim poletni dež."

— "Kaj ne! Potem je drevje, mah in trava, kakor bi se bilo kopalo! Svež vonj napoljuje celo ozračje. In če posije selne! Kako se blešejo te deževne kapljice v njegovih žarkih. Steli tudi Vi to opazili?"

— "Da, Ali samo se spominjam s tega, ker ravno Vi gorovite o tem. Vi pripovedujete tako mično, Plesalka! Človek misli, da ima vse pred očmi, o čemur Vi gorovite. In potem, saj ne vem, kako bi Vam povedala. Vsaka Vasa beseda zadeži in oživi, kakor spomadi vsa narava, o kateri ste ravnokar gorovili."

— "Pa ne samo poletnega dežja. — In ptice? — Kako se vsele krasne narave! Kako razposajeno plahatajo s perovicami in radostno čivkajo vmes! Toda nikakor ne veselje kakor Vaši otroci, ki so prosti, urni in gibeni kakor te ljubke živalice. Le poglejte mlajšega! Kako uren dirja starejšim naproti, ko se zvečer vracajo z obema krvavama s pašo!"

— "Plesalka, prav natanko vidiš sedaj-le najmlajšega in najdrznejšega, kako sedi na širokem krajivem hrbtu."

— "In zdi se, da ve žival, kaj nosi na hrbtn. Le poglejte, kako previdno stopa! — Ali treba je k večerji! Vaš najstarejši otrok je nabral na paši košarico jagod za Vas, katere je pokril z divjimi viljolicami!"

— "Jagode in viljolice! To mora biti nebeški vonj! Ali, hudiča, odkod jemljete vse te izmišljotine, Plesalka?"

— "Iz gozda, kjer rastejo jagode in cveto viljolice. Treba je samo iti tja ter nabirati in trgati."

— "To je res, Plesalka," meni Volkulja, ki je bila čedalje bolj zamišljena. "To bi bilo krasno življenje!"

— "Povejte mi torej, Volkulja", jo vpraša Marijina Cvetlična, "povejte mi, ali bi ne zasluzil tisti človek, ki bi Vam dal tako življenje namesto enega po pariških ulicah, najiskrenje začasno?"

Oh teh besedah se je zavedla Volkulja. Povesila je glavo ter pomislila nekoliko. Potem pa je dvignila glavo ter izpogovorila začasno:

— "Moj Bog! — Kje sem? Sanjam-li? Še nikoli nisem slišala takih besed! Nemogoče je! Kdo pa ste Vi? Ah, saj sem tedila vedno, da ste popolnoma drugačna kakor me. Počemu ste tu — zapri tudi z nami! Ste-li tu, da nas zapeljete v izkušnjavoti! Ste-li Vi za dobro to, kar je hudič za slabu?"

Marijina Cvetlična je ravno hotela odgovoriti, ko je stopila nadzornateljica k njima, da odpelje Plesalko v gospoj Harvilovi.

— "Z veliko zadovoljnostjo opazujem", de Armanda Volkulja, ki je strme in ēndeč se sedela na klopici. "da je Plesalkina načinost, prinesla Vam in vsem drugim srečo. Znano mi je, da ste zbrala dokaj denarja za ubog Mont-Saint-Jean. To je prav lepo in hvala vredno, Volkulja. Ta čin Vam bo v korist. — Prav dobro sem vedela, da ste boljši, kakor se kažete. Za plačilo za Vaše dobre

delo Vam morem obljubiti, da se Vam bo spregledalo precej dni Vašega zapora."

Po teh besedah se oddalji gospa Armanda z Marijino Cvetlično.

(Dalje prihodnjie.)

Iščem JANEZA KUDENIK, doma iz Štajerskega. Pred petimi leti je bival pri meni v Madison, Pa., na hranji in odtakrat ne vem, kje se nahaja. Prosim enejno rojake, če kdo ve za vse druge v našo stroke spadajoče posle."

Jenny Lind, Ark. in okolico: Michael Ciras.

San Francisco, Cal.: Jakob Lovšin.

Denver, Colo.: John Debevo in A. J. Terbovci.

Minneapolis, Colo.: Jerry Jamnik.

Pueblo, Colo.: Peter Culig in J. H. Holtz.

Primero, Colo.: Mike Krivec.

Salida, Colo. in okolico: Louis Costello (The Bank Saloon).

Walsenburg, Colo.: Anton Sattich.

Indianapolis, Ind.: Frank Urajner.

Depue, Ill.: Dan Bodavinac.

Chicago, Ill.: Frank Jurjevs.

LaSalle, Ill.: Mat. Kompa.

Lake Charles, La.: in okolico: Frank Laurič.

Miners, Kans.: John Stale.

Waukegan, Ill.: Frank Petkovsek in Math. Ogrin.

Springfield, Ill.: Matija Borbar.

Frontenac, Kans. in okolico: Frank Kern.

Mulberry, Kans. in okolico: Martin Kos.

Calumet, Mich. in okolico: Pavel Shultz.

Manistique, Mich. in okolico: B. Kotman.

South Range, Mich. in okolico: M. D. Likovč.

Chisholm, Minn.: K. Zgonc, Frank Medved in Ivan Zagari.

Duluth, Minn.: Joseph Sharabon.

Ely, Minn. in okolico: Ivan Gouša, Jakob Skerjanc in M. L. Kapach.

Evans, Minn.: Jurij Kotze in Alojz Baudel.

Gilbert, Minn. in okolico: Louis Vassal.

Hibbing, Minn.: Ivan Pouša.

Nashawka, Minn.: Geo Maute.

Virginia, Minn.: Anton W. Fox.

St. Louis, Mo.: Mike Grabian.

Aldridge, Mont.: Gregor Zobec.

Brooklyn, N. Y.: Alojzij Čehar.

Little Falls, N. Y.: Frank Gregorka.

Cleveland, Ohio: Frank Sakser, J. Matišek, Chas. Karlinger in Frank Vodnik.

Bridgeport, Ohio in okolico: Frank Höcker.

Burbeton, O. in okolico: Alois Balant.

Collinwood, Ohio: Math. Slapnik.

Loralin, O. in okolico: John Kumše.

Youngstown, O.: Anton Kikelj.

Oregon City, Oreg.: M. Justin.

Allegheny, Pa. in okolico: M. Klarič.

Braddock, Pa.: Ivan Germ.

Bridgeville, Pa.: Rudolf Pieteršek.

Burdine, Pa. in okolico: Anton Demšar.

Export, Pa. in okolico: John Prostor.

Forest City, Pa.: Karl Zalar.

Farrell, Pa.: Anton Valentincic.

Irwin, Pa. in okolico: Frank Demšar.

Canonsburg, Pa.: John Koklich.

Roughton, Pa. in okolico: Anton Demšar.

Export, Pa. in okolico: John Prostor.

Claridge, Pa.: Anton Jerina.

Johnstown, Pa.: Frank Gabrenia.

Meadow Lands, Pa.: Geo. Schultz.

Monaca, Pa.: Anton Majer.

Pittsburgh, Pa.: Josip Irmelj, Podvaršnik, Ignaz Magister in Frank Bambic.

Unity Sta., Pa.: Joseph Skerjanc.

Steclton, Pa.: Anton M. Papic.

Wilcock, Pa.: Frank Semko in Joseph Peterl.

Winterquarters, Utah: Louis Blasich.

Black Diamond, Wash.: Gr. Porenta.

Ravenadele, Wash.: Jakob Romšek.

Thomas, W. Va.: in okolico: Frank Kutan in Frank Bartol.

Kinston, W. Va.: John Stampel.

Grafton, W. Va.: Josip Vrtnik in John Vrtnik.

Sheboy, W. Va.: Nick Bodavinac.

West All., W. Va.: Frank Skot.

Rock Springs, Wyo.: A. Justin in Val Stellek.

Kemmerer, Wyo.: Josip Motov.

Znižana cena!

Lična knjizica "Katastrofa Titana in Volturna", obsegajoča 64 strani s 14 slikami, je od sedan naprej na prodaj po 25¢ komad s poštnino vred. V tej knjizici se opisuje jasno vse grozne prizore na označenih parnikov. Zanimivo za vsakega. Znesek se lahko pošlje v poštni znakah. Narocila naslovite na:

Otto Pezdir,
412 E. 78